

POCIEMEK (2) *sb m*

o oraz pierwsze e *prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz ciemny)*.

sg G *pociemku* (1). ◊ L *pociemku* (1).

Sł stp brak, Cn: w pociemku, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) i XVIII w. s.v. po ciemku.

Ciemność, mrok; tenebrae PolAnt, Cn (2) :

Wyrażenie przyimkowe: »w pociemku« (2): [Bo kto w pociemku [in tenebris] chodzi / nie wie gdzie idzie. BibRadz Ioann 12/35 (Linde); Ale w nocy w pociemku/ gdy fię [Klodius] po gmáchoch/ niewiedząc kędy co/ błąkał/ nádefzłá go iedná z łłuźebnic Aurelij CiceroKosz c4v.]

W połączeniu szeregowym (1): BudBib Prov 7/9 cf »w pociemku nocnym«.

~ Wyrażenie: »w pociemku nocnym« (1): á drogą (ku) domowi iey [młodzieniec] ízedł. Mrokiem wieczor/ w pociemku nocnym [in nigredine noctis]/ y w zámierzknieniu. BudBib Prov 7/9. ~

Przen (1) : Iuż grzeźnicy łukow íwych írodze zdobywáli/ Prawie wízyfcy ítrzáły íwe iuż nagotowáli/ Aby ludzi íerc práwých s pociemku ítrzeláli. LubPs C3v.

Synonimy: ciemność, ćma, mrok, zmrok.

EW, SBu